

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. V. Miles, dum rei diuinae interest, cùm adesse proelijs oportebat, in acie acriter pugnans uisus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

anima, inquit, eius ditioni addicta esse debet, cui moriens operam dabat; quis est, qui meam esse, negare audeat? quique ullam mihi faxit controuersiam? & aduersetur? Negabatis ne, quin mihi inferuisset, quin mea causa occupatus esset; si me precabatur, si alloquebatur, & appellabat? Audito almae uocis dulci sono, mitibusque & suauissimis illis uerbis, quibus coelum solet exhilarari, euanuerunt tetri cacodæmones turpiter, atque indecore ingemiscientes. Praeterea è diuino conspectu fuga disiecti fuerunt, non aliter, atque atrae nubes, uel nigrae umbrae, quas lucidus sol, uel candens, aer dissipat, ac discutit. Pauentem uero animam in imo sequanae fundo clementissima ex sanguine corpori reposuit; ad cuius nutum ab imo, usque ad summum ita separatae fuerunt, & diuisae aquae; ut ad ripas eundi statim sacerdoti idonea occasio oblata fuerit. illum praeterea Virgo amanter, ac benigne monuit; ut se ab adulterio postea contineret; nec se turpissimi eius peccati labe amplius inquinaret: ne quid accideret deterius. Eidem etiam suavitatis, ut conceptionis diem coleret. His dictis, ipso aspiciente, in coelum conscendit. Quare sacerdos quaerens solitudinem, à mundo secessit, conceptionis festo diei diuinos, atque immortales honores largiens.

MIRAC. VIRG. V:

Miles, dum rei diuinæ interest, cum adesse proelijs oportebat, in acie acriter pugnans uisus est.

Miles Virgini deditissimus, dicta cum hostibus die, ad praeliandum proficiscens, in ipso itinere ingressus

ingressus fuit aedem ipsi Virgini sacratam; ut rei diuinae interesset. Verum, cum alij alijs sacrificia facturi succederent, erat. n. ibi magna sacerdotem copia, omnibus. adesse statuens, longum ibi tempus consumpsit; ita ut proelio dirempto, pugnae finis factus fuerit. Ex templo ad copias proficiscens, suos redeunteis uidet laetitia plenos; uictoriamq. donum, & in patriam decorum afferenteis. Multi autem uictorum ipsi obuiam laeti concurrebant, eximiam eius uirtutem laudibus illustrantes; quod tam egregiam, ac strenuam operam in illo conflictu, & dimicatione nauasset; quodq. singularia militaris uirtutis exempla edidisset. obstupescibat ipse, sed alij etiam, atq. alij id aperte testabantur, dicentes, ipsum inter agmina fortiter manum conferentem uisum fuisse. Pius miles, qui tantam sibi gloriam bellicae laudis comparatam esse intelligebat; cum tamen nunquam hostem uiso, nec classicis auditis, eius congressus omnino fuisset expers; id sibi diuinitus accidisse intellexit. Quare, quod uitae reliquum fuit, totum sub felicibus, & faustissimis Virginis signis, non sine immortalis gloria militauit. Praeterea sub illo imperatore stipendia gessit, quem nulli bellorum apparatus, aut hostium minae terrere possunt; qui de uictis uniuersis prouincijs satanam debellauit; eiusq. opes discit, ac contriuit. Discant omnes hoc exemplo; quam longe a recta ratione soleant illi aberrare, qui uel minimum temporis negotijs suis detrahere grauantur, dum animo, ac mente rem diuinam facientibus. breuissimum tempus adsint, eosq. audiant. Quid. n. mortali cuiquam potest diuinius accidere; quam cum illos audit, uidetq. qui ornatum, habitumq. humano augustiorem,

allium

stiozem,

stiolem, sacrosanctum Christi corpus manib. gerunt; statoq., & solemni illo sacrificio ante hominum conspectum efferunt? Nullum, ita me Deus amet, tempus, nullaq. opera melius usquam consumitur. Quinimmo à christianis hominib., catholica fide purè imbutis, hoc primùm quaerendum est; cum alia soleant postea felicissimè adijci. Hoc autem & quotidie nobis re ipsa comprobatur; & ratio ipsa docet. Quis enim non fortunatè euenturum sibi illum diem intelligit, cuius initium sit à sacris?

MIRAC. VIRG. VII.

Simplex mulier, cuius filius in uinculis adseruabatur, è uirginis statuae gremio infantem abstulit; ut sibi sui restituendi illa esset adiutrix.

VNicum filium, familiae, ac senectae suae columnen deliciasq. suas mulier habebat, in quo se oblectabat, in quo spem omnè sitam habebat. Is inimicorum odio, ac liuore, ob falsae accusationis crimen in carcerem detrusus; & in duris compedibus reuinctus est. Misera mulier passis criminib. lacrymans, ad misericordiae, & pietatis reginam confugit; desperans, unquam futurum, ut filius absolueretur, ni ipsa opem tulisset. Cum saepiùs eius fidem, obtestata fuisset, se postea moerore, & lacrymis conficiens, animum simplex despondere coepit. erat autem fortè Virginis statua, tenens infantem filiù in gremio; ad cuius pedes, pietatis causa, saepè se proijcere ipsa consueuerat. Ex illius igitur statuae gremio
misella